

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»
Факультет лінгвістики

**ЛЮДИНА ЯК СУБ'ЄКТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ:
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ФІЛОЛОГІЇ, ПЕРЕКЛАДІ ТА НАВЧАНІ
ІНОЗЕМНИХ МОВ**

**A PERSON AS A SUBJECT OF INTERCULTURAL
COMMUNICATION: MODERN TENDENCIES IN PHILOLOGY,
TRANSLATION AND TEACHING OF FOREIGN LANGUAGES**

**Матеріали
XIII Міжнародної студентської науково-практичної конференції
11 березня 2021 року**

Київ 2021

Ткачик О.В. голова оргкомітету, редактор, к. філол. н., доц., доц. кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови факультету лінгвістики КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Вашило О.В. член оргкомітету, член редколегії, к.пед.н., ст. викл. кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови факультету лінгвістики КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Шимчук А.О. відповідальний секретар, старший лаборант кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови факультету лінгвістики КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Людина як суб'єкт міжкультурної комунікації: сучасні тенденції у філології, перекладі та навчанні іноземних мов [Електронний ресурс]: матеріали XIII Міжнар. наук.-практ. конф. 11 березня 2021 р. – К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. – 353 с. (14,32 арк.)

Збірник містить матеріали щорічної міжнародної студентської науково-практичної конференції з актуальних питань філології, перекладу та методики викладання іноземних мов. Конференція зібрала студентів і молодих учених з різних міст України та інших країн. Матеріали конференції можуть бути цікавими та корисними для науковців, аспірантів, викл.ів і студентів вищих навчальних закладів.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій.

УДК 81:316.77](062)

© Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського», 2021

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ № 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ	15
ЧАСТОТНІ ЯВИЩА В КОНСТИТУЦІЯХ УКРАЇНИ ТА НІМЕЧЧИНИ Арнаут Каріна	15
ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В АНГЛІЙСЬКОМУ ТА УКРАЇНСЬКОМУ ДИСКУРСІ Байдик Ганна	17
МЕТАФОРИ В АВІАЦІЙНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ Бевз Валерія	18
MODERNE TENDENZEN IN DER ENTWICKLUNG DER DEUTSCHEN SPRACHE Бевз Дарина, Шимченко Діана	20
ПОНЯТТЯ І ОСОБЛИВОСТІ КОНСУБСТАНЦІЙНОГО ТЕРМІНА Бистрицька Катерина	22
ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕТАФОРИ В АНГЛІЙСЬКОМОВНОМУ НАУКОВО-ПОПУЛЯРНОМУ ТЕКСТІ Бідненко Лідія	24
ДИСКУРСНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ТЕКСТІВ ЗМІ Брежницька Єлизавета	27
THE POWER OF LANGUAGE. UNSOLVED QUESTIONS IN PSYCHOLINGUISTICS Бродська Дарина	29
МІЖМОВНА ОМОНІМІЯ Булгакова Марія	31
ЯВИЩЕ ТАБУ В ЛІНГВІСТИЦІ: ТАКТИКИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТАБУЙОВАНОГО ЗМІСТУ Буток Олександра	33
КОНЦЕПТ DEMOCRACY В АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРВ'Ю Василів Вікторія	36
ЛІНГВОСПЕЦИФІКА НІМЕЦЬКОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ЕКОМАРКЕТИНГУ Весельська Рената	38
РОЛЬ НЕОЛОГІЗМІВ У ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ПОЛІТИЧНИХ ТЕКСТАХ Гавриленко Катерина	41

РОЛЬ КОНТЕКСТУ У ПІДБОРІ ОКАЗІОНАЛЬНИХ ВІДПОВІДНОСТЕЙ ПРИБЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ТЕМАТИКИ Демянюк Ольга	243
СПОСОБИ ТА ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ Добродомова Інна	246
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ ЮРИДИЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ Захарченко Тетяна	250
ПРЕДСТАВЛЕННЯ ІДІОСТИЛЮ АВТОРА В ТЕКСТАХ РІЗНИХ ЖАНРІВ: СТИЛІСТИЧНИЙ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТИ Зейкан Марія	252
ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕКСТІВ АНГЛОМОВНИХ КІНОСЦЕНАРІЇВ СЕРІАЛУ «ТЕОРІЯ БРЕХНІ» («LIE TO ME») ТА ЇХ ВІДТВОРЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ Ілясевич Анастасія	255
CULTURAL ADAPTATION IN TRANSLATION Kahanovskyi Oleksii	258
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНИХ ГАЗЕТНИХ ЗАГОЛОВКІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ Каменюк Діана	261
ВИКОРИСТАННЯ ДІАЛЕКТИЗМІВ У ТЕКСТАХ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО СТИЛЮ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ Кіпалас Є.В	263
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ МЕТАФОРИЧНИХ ТЕРМІНІВ ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ Кліщук Марія	266
АНГЛОМОВНІ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНІ ТЕРМІНИ ТА СПОСОБИ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ Ключка Анатолій	269
СПОСОБИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНИХ НЕОЛОГІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ Кобець Катерина	271

перекладу з мінімальною залежністю від контексту. Передумовою передачі таких термінів є здатність перекладача правильно аналізувати структуру терміна, виявляти граматичні труднощі та створювати перекладацький еквівалент, обираючи відповідний метод перекладу.

Література

1. Белякова Е.И. перевод с португальского, Чудо в Пираньясе, 1979. 170 с.
2. Петухов С.В. Особенности перевода английских и русских юридических текстов на современном этапе / С.В. Петухов, О.А. Бурукина // Третьи Федоровские чтения. Университетское переводоведение. СПб., 2002. С. 44-72.
3. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика. – М.: Международные отношения, 2001. 216 с.

ПРЕДСТАВЛЕННЯ ІДІОСТИЛЮ АВТОРА В ТЕКСТАХ РІЗНИХ ЖАНРІВ: СТИЛІСТИЧНИЙ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТИ

Зейкан Марія

Студентка I курсу магістратури, факультет лінгвістики

КПІ ім. Ігоря Сікорського

Науковий керівник: к.філол. н, доц. Глінка Н.В

Основною метою художнього перекладу є збереження ідіостилю. Ідіостиль (індивідуальний стиль) - система змістовних і формальних лінгвістичних характеристик, властивих творам певного автора, яка робить унікальним втілений в цих творах авторський спосіб мовного вираження.

Термін «ідіостиль» співвідносимо також з терміном «ідіолект». В теорії художньої літератури відмінність між ними в загальному вигляді полягає в наступному. Під ідіолектом певного автора розуміється вся

сукупність створених ним текстів у вихідній хронологічній послідовності (або послідовності, санкціонованої самим автором, якщо тексти піддавалися переробці).

Поняття ідіостилю та ідіолекту, які по-різному визначаються дослідниками і, відповідно, «потрапляють в різні ряди співвідношень з поняттями мови, тексту і «мовної особистості» знаходяться в останнім часом в центрі інтересу лінгвістичної поетики» [1, с. 175]. Це пов'язано зі зростаючою увагою, що приділяється питанням індивідуальної мовної творчості.

В наш час погляди на те, що таке ідіостиль, розрізняються досить широко. Так, В. В. Івановим висловлювалася думка, що «20 століття характеризується розвитком «семіотичних ігор», провідних в результаті до появи у одній творчій особистості декількох мов».

Подібний погляд на ідіостиль заперечувався С. І. Гіндіним, який стверджував, що за широким «діапазоном мовних перевтілень» творчої індивідуальності завжди можна побачити «структуроутворюючий стрижень творчості», в чому вбачається характерна риса англійської поетичної традиції і її представників, «які прагнуть зберігти свою індивідуальність» [2, с. 97].

У творчості певного автора виділяються тексти, між якими встановлюється відношення семантичної еквівалентності за різними текстовим параметрами: способу структурування ситуації, єдності концепції, композиційних принципів, подобою тропеїчеських, звуковий і ритміко-синтаксичної організації. «Ставлення, яке виникає між ними, за аналогією з тим, яке виникає між текстами різних авторів, може бути названо автоінтертекстуальним». Зазвичай серед різних текстів знаходиться один, який виступає в ролі метатекста (того, що пов'язує всі інші тексти), або автоінтертекста по відношенню до решти; в деяких інших випадках ці тексти становлять текстово-метатекстовий ланцюжок, взаємно інтегруючи

смишли один одного. Іншими словами, один текст пояснює інші тексти. Зрозуміло, що це і є процес смислопородження.

Визначення індивідуальних особливостей стилю письменника практично неможливо без зіставлень: 1) з літературною мовою його часу як нормою, на тлі якої виявляються специфічні риси своєрідності, в тій чи іншій мірі, що відхиляються від неї; 2) з індивідуальними стилями інших письменників-сучасників або також і попередників. Жодне серйозне дослідження стилю письменника без цих зіставлень не обходиться.

Отже, ідіостиль – складна багатогранна система, яка є способом відображення реальності такою, як її бачить автор, ідіолект – це сукупність текстів, створених в певній хронологічній послідовності у відповідності до єдиної системи метатропів. Ідіостиль – поняття значно ширше, ніж ідіолект, який є лише його основним компонентом.

Література

1. Виноградов, В. В. О языке художественной прозы. - М., Л.: Гос. Издательство, 1930. – 175 с.
2. Григорьев, В. П. Грамматика идиостиля: В. Хлебников. - М.: 1983. - С. 54 - 105.
3. Довганчина Р. Г. Ідіостиль в теоретичних розробках перекладознавців: Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Vknlu_mtmk/2011_1/53.pdf].
4. Иванов, В. В. О языковых причинах трудностей перевода художественного текста // Поэтика перевода. - М: 1988. – 115 с.